

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Illustria exempla duorum amori mundi renuntiantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

*Illustria duorum exempla mundi renuntiū
rū amori.*

THeodorus quidam nobili loco natus cum quodam die videret domi parnæ ingentes fieri apparatus ad peragendam magnificè nescio quam celebritatem, considerans vesperam diei, finem festivitatis iussu allaturam, abdidit se in secretiore domus parte multisque suspiriis & lacrymis mundanitatem deplorans statuit illi valedicere, & pompam ejus cum religiosa ueste vitaque comniutare, id quod brevi post perfecit a S. Pachomio in disciplinam suscepitus. In villa PP. Narratur in chronicis Ordinis S. Dominici de Rolando quodam Cremonensi Doctore per celebri, qui consumpto una cum amicis suis festivo quodam die in multâ lâetitia & variis oblationibus, Demum nocte appetente secessit tot cogitationum volvens in pectore fluctus, quot fuerat interdiu recreationibus delinitus. Quo recidere dicebat & pud se, ista mundi oblationes, quibus hodie abundavi? ubi nunc festivæ epulae, delicatum vinum, joci, lusus, & saltus Societasque illa familiarium iucundissima, unde tantam percepit voluptatem, & hæc ipsa voluptas quo

quo devenit? Ex hac cogitabundâ transactâ die repetitione cognovit quod omnia mundi bona, revera tandem ad nihilum deveniant *tamquam aqua decurrentis*, ut loquitur regius vates psal. 57. Itaque decrevit deserere impostorem mundum, & totum se mancipare Deo. illique in religioso S. Dominici ordine, reliquo vitæ tempore deservire. Hoc sane modo magnus hic vir sapienter illusit delutoris suo. Utinam omnes ii qui illum in captandis hujus vitæ deletionibus imitantur, in suscipienda quoque penitentiâ æmulentur renuntiantes vanitatibus mundi, à quo quotidie produntur & perduntur, atque spem omnem in Dco solo ponant, à quo decipi nunquam possunt.

§. V.

Quanto opere homines fugiant contemptum sui.

Quemadmodum nihil est hominibus jucundius acceptiusque honore & secundâ nominis estimatione, ita nihil ingratis detestabiliusque contemptu & calumniis. Ad hoc probandum facit quod historiographi Galliæ narrant, respondisse querendam egregium bellum ducem Carolo 7. Francorum Regi, cui cum singulari diligentia & constans fidelitate serviret, Rex illum tam pro me-

ri-

I. 4.